Ένα περουβιανό νηπιαγωγείο με άρωμα Ελλάδας

Περού -

Σε ένα σχολείο, σε μια φτωχική γειτονιά της Λίμα, 250 νήπια με τις γαλανόλευκες στολές και ζωγραφισμένες με μπλε και κόκκινο μαρκαδόρο σημαίες, έφεραν την Ελλάδα και το Περού πιο κοντά και μάλιστα με αφορμή την 28η Οκτωβρίου!

Στο Περού, η ελληνική παρουσία, καταγράφεται από τα πρώτα χρόνια της δημιουργίας της χώρας των Ινκας. Στα επίσημα αρχεία του Περού αναφέρονται ελληνικά ονόματα ακόμη και σε κείμενα που χρονολογούνται από το 1560. Σήμερα στη χώρα ζουν περίπου 40 ελληνικές οικογένειες.

Από το 2003 η Ελλάδα έχει υιοθετήσει ένα νηπιαγωγείο στο Σαν Χουάν ντε Λουρικάνσο (San Juan de Lurigancho) που βρίσκεται μία ώρα από το κέντρο της πρωτεύουσας, τη Λίμα, σε μια από τις πιο φτωχικές γειτονιές. Η ελληνική κυβέρνηση έχει βοηθήσει στον εξοπλισμό του σχολείου και στηρίζει τα παιδιά με γραφική ύλη. Το σχολείο ονομάζεται πια "Centro de Educacion Inicial Republica Helenica" και οι ποδιές των παιδιών είναι γαλανόλευκες και έχουν την ελληνική και την περουβιανή σημαία.

Ο Ελληνας πρέσβης στο Περού, Γιάννης Παπαδόπουλος, επισκέφθηκε το σχολείο με αφορμή την 28η Οκτωβρίου και μια μεγάλη έκπληξη περίμενε την ελληνική αποστολή. Πάνω από 200 νήπια με γαλανόλευκες σημαίες υποδέχτηκαν θερμά τους Ελληνες επισκέπτες, ενώ ετοίμασαν και μια ειδική γιορτή με χρώμα Ελλάδας.

"Είναι υπέροχο να ακούς από τόσα παιδάκια να σε χαιρετούν στα ελληνικά, να κρατούν ελληνικές σημαίες τις οποίες τα ίδια τα παιδιά τις έφτιαξαν, να ακούς τον εθνικό μας ύμνο, να τρέχουν να σε αγκαλιάσουν, να δείχνουν την αγάπη τους. Είναι από τις πιο συγκινητικές στιγμές που έχω ζήσει", δήλωσε ο Ελληνας πρέσβης, Γιάννης Παπαδόπουλος.

Τα γαλανόλευκα κιόσκια του σχολείου, και αυτά δωρεά του ελληνικού κράτους, θυμίζουν τις θέσεις των επισήμων στις παρελάσεις. Θα μπορούσε να είναι μια σχολική γιορτή σε κάποιο ελληνικό νηπιαγωγείο, μια παρέλαση σε κάποια ελληνική πόλη, αλλά αν κοιτάξεις γύρω σου, το σκονισμένο τοπίο από την άμμο της ερήμου και τα ασοβάντιστα σπίτια στο χρώμα του τούβλου, συνειδητοποιείς ότι είσαι σε μια από τις φτωχογειτονιές της Λίμα.

Στην αυλή του σχολείου όμως η εικόνα είναι διαφορετική. Αρωμα Ελλάδας από μαθητές και δασκάλους που θέλησαν να ευχαριστήσουν με αυτόν τον τρόπο την Ελλάδα για την βοήθεια της.

"Η Ελλάδα βοηθά ένα σχολείο σε μια από τις πιο υποβαθμισμένες περιοχές της Λίμα. Τα παιδιά και εμείς οι δάσκαλοι σας ευχαριστούμε και σας νιώθουμε σαν ένα κομμάτι της οικογένειάς μας. Ισως να ακούγεται παράξενο, αλλά σε αυτή τη γειτονιά η Ελλάδα ζει πια μέσα σε όλες τις φαμίλιες, αφού χρόνια τώρα τα παιδιά από τα πρώτα τους χρόνια στο σχολείο, μαθαίνουν ότι οι Ελληνες είσαστε σαν αδέρφια μας", δήλωσε η διευθύντρια του σχολείου Olinda Florentina Vasquez Rojas.

Στην ελληνική αποστολή ήταν και ο Συντονιστής Εκπαίδευσης Λατινικής Αμερικής, με έδρα το Μπουένος Αιρες, Γιώργος Παππάς. "Το γραφείο μας δραστηριοποιείται εδώ και 14 μήνες και αποστολή μας είναι η στήριξη και προώθηση της ελληνικής παιδείας και του πολιτισμού μας σε αυτή την "ξεχασμένη" ήπειρο. Εμεινα έκπληκτος από την υποδοχή των παιδιών και αυτό αποδεικνύει έμπρακτα για άλλη μια φορά, πόσο φιλέλληνες είναι οι λαοί της Λατινικής Αμερικής. Η παρουσία μου στο Περού έχει ως στόχο την ίδρυση ενός ελληνικού πολιτιστικού κέντρου και γι΄ αυτό έχουμε πραγματοποιήσει επαφές με τα υπουργεία Εξωτερικών και Παιδείας του Περού καθώς και συναντήσεις με πανεπιστήμια της χώρας για την προοπτική δημιουργίας μιας έδρας ελληνικών σπουδών", δήλωσε ο Γιώργος Παππάς.

Οι Ελληνες του Περού τίμησαν την 28η Οκτωβρίου στην ελληνική εκκλησία της Λίμα, σε μια μικρή και σεμνή τελετή.

(Ο Δημήτρης Παρούσης εδώ και τρία χρόνια πραγματοποιεί το γύρο του κόσμου, αναζητώντας «χαμένους» Ελληνες.

Β. ΤΣΙΑΒΑΛΙΑΡΗΣ

Ο πρώτος Έλληνας που έπεσε νεκρός το 1940

Από το δημοτικό διαμέρισμα Πιαλείας του νομού Τρικάλων καταγόταν, όπως δείχνει η μελέτη των ιστορικών πηγών, ο πρώτος Έλληνας που έπεσε νεκρός, μαχόμενος, στον ελληνοϊταλικό πόλεμο. Πρόκειται, σύμφωνα με όσα αναφέρει σε έρευνά του ο σχολικός σύμβουλος Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Τρικάλων, Γιώργος Παπαβασιλείου, στηριζόμενος τόσο σε μαρτυρίες συγχωριανών του, όσο και σε έκδοση της Ιστορίας Στρατού, για τον Βασίλειο Τσιαβαλιάρη, ο οποίος είχε γεννηθεί το 1912.

Μάλιστα, τα τελευταία χρόνια στο χωριό, απ' όπου καταγόταν ο Βασίλειος Τσιαβαλιάρης, πραγματοποιούνται εορταστικές εκδηλώσεις προς τιμήν του. Οι στρατευμένοι του Νομού Τρικάλων κατά την περίοδο του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, επισημαίνει ο κ. Παπαβασιλείου, βρέθηκαν από την πρώτη στιγμή στο μέτωπο των επιχειρήσεων και πολέμησαν με απαράμιλλο ηρωισμό, όπως και όλοι οι Έλληνες, προσφέροντας αρκετοί και τη ζωή τους για την υπεράσπιση της πατρίδας.

Οι πιο πολλοί υπηρέτησαν στο 5ο Σύνταγμα Πεζικού, με διοικητή το συνταγματάρχη Νικόλαο Γεωργούλα, από το Βόλο. Διοικητής ενός τάγματος ήταν ο ταγματάρχης Αντώνιος Γούλας από την Καλαμπάκα κι ενός άλλου ο ταγματάρχης Δημήτρης Κασλάς από τον Βόλο.

Σημαντικός ήταν και ο αριθμός των ανδρών που υπηρέτησαν στο 51ο Σύνταγμα Πεζικού, δύο τάγματα του οποίου εγκαταστάθηκαν στην προωθημένη αμυντική τοποθεσία Ιβα, με λίγο πυροβολικό και με διοικητή τον αντισυνταγμαράρχη Κωνσταντίνο Δαβάκη, πριν από την έναρξη των στρατιωτικών επιχειρήσεων (28-10-1940) στο Ελληνοαλβανικό Μέτωπο.

Στις 2 Νοεμβρίου 1940, στο Επταχώρι, ανέλαβε τη διοίκηση του 51ου Συντάγματος Πεζικού ο αντισυνταγματάρχης Θεμιστοκλής Κετσέας. Βάσει της έρευνας του κ. Παπαβασιλείου, έχουν συνολικά καταγραφεί 74 στρατιωτικές μονάδες, στις οποίες υπηρετούσαν στρατευμένοι άνδρες του νομού Τρικάλων, μέχρι τη στιγμή που έπεσαν για την πατρίδα.

Σύμφωνα με τον ίδιο, ο νομός Τρικάλων κατέχει και στον τομέα αυτό δύο σημαντικές πρωτιές. Την πρώτη ημέρα του πολέμου (28-10-1940) ο στρατιώτης του 51ου ΣΠ, Τσιαβαλιάρης Βασίλειος του Ιωάννη από την Πιαλεία, έπεσε στο 21ο Φυλάκιο ελληνοαλβανικών συνόρων. Είναι ο πρώτος νεκρός του νομού και μπορεί να υποστηριχθεί βάσιμα, αναφέρει ο κ. Παπαβασιλείου, ότι είναι και ο πρώτος Έλληνας νεκρός του πολέμου. Την ίδια ημέρα, με βάση την προαναφερόμενη έκδοση της Ιστορίας Στρατού, έχουμε και άλλους έξι νεκρούς.

Η μελέτη, όμως, όλων των στοιχείων και ιδιαίτερα των σχεδιαγραμμάτων της προαναφερόμενης έκδοσης δείχνει ότι το 21ο φυλάκιο του 51ου ΣΠ ήταν επί της γραμμής των ελληνοαλβανικών συνόρων και δέχθηκε τις πρώτες πρωινές ώρες την επίθεση της κύριας δύναμης των Ιταλών. Σύμφωνα με προφορικές μαρτυρίες συμπολεμιστών του (νεκρών σήμερα) από το Φανάρι Καρδίτσας και από το Γοργογύρι Τρικάλων, ο στρατιώτης Τσιαβαλιάρης Βασίλειος του Ιωάννη έπεσε την 5η πρωινή της 28ης Οκτωβρίου μόλις εξήλθε από το φυλάκιο.

Διάχυτη είναι η πληροφορία στην Πιαλεία, στους ανθρώπους που έζησαν την περίοδο εκείνη, ότι ο Τσιαβαλιάρης Βασίλειος έπεσε στις 28-10-1940 "νυχτούλα, χαραή, μόλις πήγαινε να φέξει" και αρκετοί πολεμιστές του 1940-1944 βεβαιώνουν ακόμα και σήμερα το γεγονός αυτό.

Ειδικότερα, σημειώνει ο κ. Παπαβασιλείου ο συγχωριανός του, λοχίας τότε, Γιαννιός Χρήστος του Αποστόλου, γεννηθείς το 1910, που υπηρετούσε κι αυτός στην ίδια μονάδα (51ο Σ.Π.) θυμάται: "Ο Βασίλης Τσιαβαλιάρης χτυπήθηκε νυχτούλα, στις πέντε το πρωί, στο 21ο φυλάκιο από έκρηξη βλήματος -μάλλον όλμος ήταν- πάνω από το μάτι. Προσπάθησαν να τον φέρουν οι στρατιώτες του φυλακίου παραπίσω. Έφτασε ένας και μου είπε: πάει ο χωριανός σου. Εγώ τον έκλαψα πρώτος. Ήταν παλικάρι. Πήγε ο παπάς και τον διάβασε".

Ο κ. Παπαβασιλείου αναφέρει ακόμα στη μελέτη του πως ο έφεδρος υπολοχαγός Ντάσκας Ελευθέριος του Χρήστου, από τον Πλάτανο του νομού Τρικάλων, γεννηθείς το 1912, του 4ου ΣΠ, έπεσε ηρωικά μαχόμενος για την ανακατάληψη του υψώματος Τσούκα Σαμαρίνας, την 1η Νοεμβρίου 1940. Είναι ο πρώτος Έλληνας έφεδρος αξιωματικός, που έπεσε στον Ελληνοϊταλικό πόλεμο. Να σημειώσουμε πως ανάλογες εκδηλώσεις για τον πρώτο Έλληνα έφεδρο αξιωματικό, που έπεσε στον Ελληνοϊταλικό πόλεμο, γίνονται κάθε χρόνο, στην ιδιαίτερη πατρίδα του, με την ονομασία "Ντάσκεια".